

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

*До 213-ої річниці відкриття
харківської вищої медичної школи*

**Збірник тез
міжвузівської конференції
молодих вчених та студентів
«Медицина III тисячоліття»**

22-24 січня 2018

м.Харків - 2018

Існує три основних способи розтину трупів дорослих. Перший спосіб - це метод Вірхова Р.Л.К., при якому органи відсікаються, витягуються і вивчаються окремо. Другий спосіб – Абрикосова А.І.. Відповідно до цього способу органи вилучаються по системам. Третій спосіб передбачає вилучення всього органокomплекса за методом, розробленим проф. Г.В. Шором. При використанні цього методу вдається зберегти анатомічні зв'язки.

Великий внесок у судову медицину як науку було зроблено Іллею Васильовичем Буяльським. У 1824 році їм було опубліковано «Керівництво лікарям до правильного огляду мертвих людських тіл для впізнання причини смерті, особливо при судових дослідженнях». Ця робота стала першим оригінальним вітчизняним посібником з судової медицини. У 1829 році на основі цього керівництва, топографією медичного департаменту міністерства внутрішніх справ, було видано Наставляння лікарям при судовому огляді. Викладені в керівництві І.В. Буяльського положення були також використані професором С.А. Громовим при написанні першого вітчизняного підручника з судової медицини «Короткий виклад судової медицини для академічного та практичного вжитку», виданого в 1832 році.

Непереоцінний внесок у судово-медичний розтин як вид експертизи зіграв Микола Олександрович Оболонський. Він став автором «Посібника про судово-медичне дослідження трупа». У 1886 році захистив дисертацію «Про волосся в судово-медичній практиці» і був затверджений у ступені доктора медицини. У тому ж році був призначений прозектором Харківського університету. У 1889 році Микола Олександрович був обраний почесним членом Паризького антропологічного товариства.

Великим медиком, професором і викладачем був Феодосій Олексійович Патенко. Їм було видано посібник до судово-медичного аналізу для початківців судових лікарів і студентів. У 1888 році захистив дисертацію на ступінь доктора медицини під назвою «Про розвиток фіброзних тіл яєчників». Працював і викладав в Харківському університеті. Написав безліч робіт, багато з яких сам переклав на німецьку мову. До них відносяться: "Про реорганізацію судово-медичної експертизи", "Про судово-медичне значення трупних явищ", "До вчення про позаматкової вагітності", та багато інших.

З кожним роком техніка розтину трупа розвивається і вдосконалюється завдяки вченим і фахівцям у сфері судової медицини. Можливо, незабаром наука розробить методику встановлення факту і причин смерті без розтину, але на даний момент розтин трупа є найбільш точним і інформаційним методом в судово-медичній експертизі.

Ерохина В. В.

МОРФОМЕТРИЧЕСКИЕ ПАРАМЕТРЫ ПАРАЦИТОВИДНЫХ ЖЕЛЕЗ КРЫС ПОСЛЕ КОРРЕКЦИИ ИНДУЦИРОВАННОЙ ИММУНОСУПРЕССИИ

Харьковский национальный медицинский университет

Кафедра гистологии, цитологии и эмбриологии

Харьков, Украина

Научный руководитель: доцент Степаненко А.Ю.

Токсические эффекты цитостатических препаратов, применяющихся при лечении онкопатологии, представляют одну из наиболее актуальных проблем современной медицины. Отсутствие избирательности действия цитостатиков на ткани и органы обуславливает необходимость поиска иммунокорректоров, снижающих негативные эффекты таких препаратов. Необходимым требованием, предъявляемым к потенциальным протекторам, является отсутствие их влияния на антибластомные эффекты противоопухолевой терапии. Среди иммунокорректоров все большее внимание исследователей привлекают синтетические производные тимического гормона, в частности, имунофан.

Целью работы было изучение морфометрических параметров парацитовидных желез белых крыс после применения цитостатика циклофосфида в комбинации с корректором имунофаном.

Исследование проведено на 24 белых крысах-самцах половозрелого возрастного периода. Средняя масса экспериментальных животных составила 180 ± 10 г. Крысы были разделены на 2 группы по 12 особей в каждой. Представителям первой группы вводили циклофосамид (200 мг/кг) однократно внутримышечно, затем производили иммунокоррекцию имунофаном (50 мкг/кг) на 1, 3, 5, 7, 9 сутки после инъекции циклофосамида. Вторую группу составили интактные крысы. Животных выводили из эксперимента на 3 и 30 сутки после последней инъекции. На микропрепаратах параситовидных желез изучали гистоструктуру органа в шести полях зрения каждого среза, с каждого объекта анализировалось шесть срезов. С помощью оригинальной компьютерной программы «Morpholog» измеряли линейные параметры параситовидных желез (толщина, ширина, высота), площадь органа на срезах. Под шириной подразумевалась малая ось проекции органа во фронтальной плоскости. Высота железы соответствовала большой оси проекции органа во фронтальной плоскости. Под толщиной подразумевалась малая ось проекции железы в сагиттальной плоскости.

Результаты экспериментального исследования показали, что после проведения коррекции индуцированной иммуносупрессии толщина параситовидных желез крыс репродуктивного возрастного периода была достоверно выше показателей интактных животных на 3 и 30 сутки наблюдения (13,29%, и 6,47% соответственно). Выявлено, что ширина органа увеличивалась на 17,06% (3 сутки) и 7,33% (30 сутки) по сравнению с показателями животных контрольной группы. На 3 сутки и 30 сутки после введения иммунокорректора высота параситовидных желез самцов увеличилась на 10,80% и 12,54%. У подопытных животных происходило увеличение площади органа на 3 и 30 сутки (11,32% и 5,62% соответственно вышеуказанным срокам).

Выводы. Полученные данные свидетельствуют о целесообразности проведения иммунокоррекции циклофосамид-индуцированной иммуносупрессии имунофаном с целью снижения негативного воздействия цитостатика на ткани и органы, не пораженные патологическим процессом.

Жулікова М.В., Круковець Н.В.

ЗМІНИ КОРИ НАДНИРНИКІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ПОЛІКИСТОЗІ ЯЄЧНИКІВ У ЩУРІВ

**Харківський національний медичний університет
Кафедра патологічної фізіології ім. Д.О. Альперна
Харків, Україна**

Науковий керівник: професор Кузьміна І.Ю.

Полікістоз яєчників (ПЯ) викликає морфофункціональну перебудову наднирників, в зв'язку з негативним впливом метаболічних реакцій і молекулярно-клітинних механізмів. Експериментальне моделювання дозволяє оцінити здібності наднирників до забезпечення розвитку компенсаторних реакцій та оцінити внутрішньоклітинні зміни кортикоцитів (КЦ).

Мета роботи - визначити зміни кори наднирників при експериментальному полікістозі яєчників щурів.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проведені на 20 самках білих щурів лінії Vistar 27-денного віку і вагою 90 г., 10 з яких були контрольними і 10 - піддослідними. Контрольну групу становили самки з нормальним естральним циклом. Моделювання полікістозу яєчників проводили шляхом підшкірного введення 6 мг масляного розчину дегідроепіандростендіона (DHEA) за методикою М.Т. Lee і ін. (1991), протягом 20 днів. Метод дозволив домогтися розвитку полікістозу яєчників у 93% щурів. Тварин виводили з експерименту шляхом декапітації під ефірним наркозом, згідно до принципів Гельсінської декларації, з подальшим забором яєчників і надниркових залоз для вивчення гістологічних змін. Статистичну обробку результатів проводили згідно з програмою Microsoft Excell, із використанням критерія Стьюдента.